

ВЕТАР У ЈЕДРА СРБИЈЕ

Уводна реч др Мирослава Никчевића, директора Института

Поштовани г. министре Шкундрићу, поштовани г. државни секретару Недељковићу, поштована господо помоћници министра, Карамарковићу и Церовићу, драги гости, желим вас да поздравим у име свих радника Института а, такође, и у моје лично име.

Пре свега, желим да вас у најкраћим цртама упознам са кућом у којој се данас налазите. Институт за мултидисциплинарна истраживања је научни институт у државној својини који се претежно бави основним истраживањима, као и применом знања стечених у овим истраживањима. Као јавна установа основан је под називом Центар за мултидисциплинарне студије Универзитета у Београду од стране Универзитета у Београду и Скупштине Социјалистичке Републике Србије, 1970. године. Има у својим редовима запослено више од 35 доктора наука и више од 70 истраживача. Његови научни радници и истраживачи су ангажовани у истраживањима из области као што су наука о материјалима, биофизика, неуронауке и биомедицинско инжењерство, изучавања и очување животне средине, површинска стања и електрохемија, конверзија енергије и обновљиви извори енергије, вештачка интелигенција и информационе технологије, и др. Одржавајући високе стандарде у обављању својих основних делатности, Институт спада у неколико елитних научних установа по успешности у стицању нових знања, сходно критеријумима Министарства науке и технологије.

Велику улогу и учешће у оснивању Центра, односно Института су имали угледни чланови САНУ као што су професори Радослав Анђус, Момчило Ристић, Александар Деспић, Рајко Томовић, Мирко Симић, Душан Каназир, Миомир Вукобратовић, Мирослав Гашић, Пантелија Николић као и први директор проф. др Звонимир Дамјановић. Они су били и иницијатори организовања савремених постдипломских курсева за школовање младих људи из граничних области наука кроз учешће и рад на научно-истраживачким пројектима који су се извршавали преко тадашњег Центра, односно данашњег Института. Тако је, још седамдесетих година прошлог века, основана прва постдипломска школа на територији бивше Југославије али и централне и југоисточне Европе, где је Центар имао кључну организациону улогу. Током 37 година постојања Центра преко 750 младих људи је магистрирало а више од 50 стекло је звање доктора наука из горе наведених научних области. Већина од њих данас је у звању редовних или ванредних професора, односно веома угледних научних радника, што код нас, што расутих по целом свету. Овако замишљена институција са флексибилним програмима, па чак и индивидуално дизајнираним, и данас би представљала изузетно модеран приступ врхунском образовању научних кадрова.

Као наставак активности из истраживања у области конверзије енергије, коју је иницирао академик Деспић, још седамдесетих година прошлог века, а на иницијативу професора Петра Гбурчика, почетком 21. века, Институт је ангажовао интелектуалне потенцијале и знање својих сарадника у области обновљивих извора енергије. Резултат петогодишњих активности Института и његових сарадника су Атлас ветра и сунца у Србији, који вам данас представљамо и учешће у европском пројекту подизања фарми ветрењача на

просторима држава бивше Југославије. У оквиру овог програма дошло је и до и развоја анемометара на оригиналним принципима.

На крају, желим да вам се захвалим што сте се одазвали нашем позиву и на тај начин јасно подржали две основне поруке које ће са овог састанка бити упућене. Прво, да Србија не жели и неће да заостаје ни у једној области, а посебно не, у процесу све већег коришћења обновљивих видова енергије, како због саме енергије, тако и због активног приступа у борби против глобалног отопљавања. Подсећам вас да је децембра прошле године, на самиту лидера ЕУ донета одлука, да се до 2020. године, смањи емисија гасова стаклене баште за 20%, повећа енергетска ефикасност за 20% и повећа производња енергије из обновљивих извора за 20%.

Друга порука, коју данас желимо да пошаљемо, јесте, да у озбиљно конципираним државама наука није потрошач, већ, напротив, најснажнији покретач и катализатор развоја. Да будем потпуно јасан, и без ових пројеката о којима ћемо данас говорити, дошло би до замаха у коришћењу обновљивих извора енергије, међутим, чињеница је, да је захваљујући њима цео овај процес јасно усмерен и битно убрзан. Као што сви знамо, наше време није обновљив ресурс.

Београд, 28.01.2009.